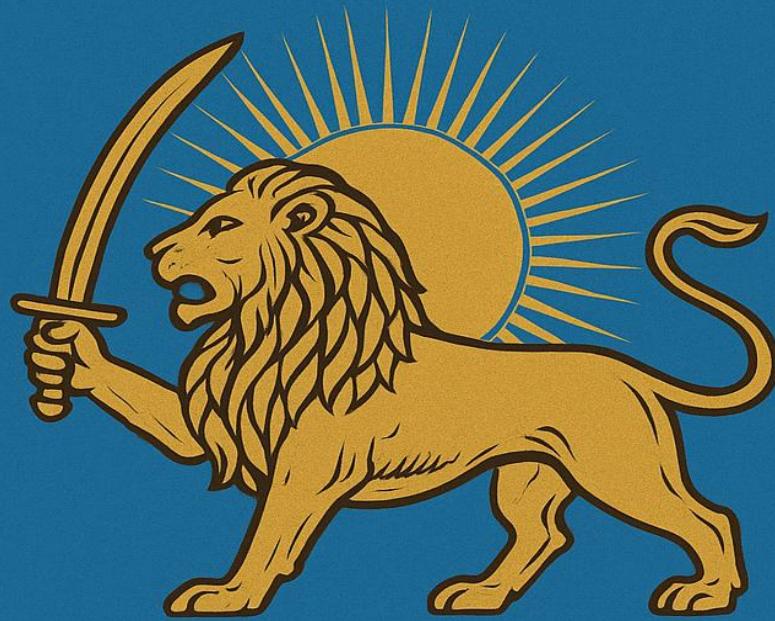

تعليم اللغة الفارسية

المستوى الثاني

إعداد م. محمد مصطفى صادق

عمل قطوعي

@Eng. Mohamed Mostafa Sadig

دروس اللغة الفارسية للأستاذ محمد محيو

المستوى الثاني

الدرس الأول

*سنتكلّم عن "شناسه" :-

- كذشته بـ سادة (الماضي البسيط) قد أخذناه في المستوى الأول.

- حال استمراري (المضارع المستمر) الذي سندرسه في هذا المستوى.

* كما أخذنا سابقاً [جذر الماضي "بن گذشه" للفعل، سندرس جذر المضارع "بن حال" للفعل و (تنويه بسيط ليس له قاعدة كما جذر الماضي لهذا سنحفظ شكل جذر المضارع في كل فعل ندرسه)].

بن حال	بن گذشه	مصدر
رُوف	رفت	رفتن
نویس	نوشت	نوشتن
بین	دید	دیدن

*حال استمراري (المضارع المستمر) :-

-بالنسبة لجذر (بن حال) ليس له قاعدة و يجب حفظ كل جذر لكل فعل، كذلك يوجد تصريف للضمير (او) عكس الماضي البسيط (گذشته ساده) و يجب عند التصريف وضع علامة الاستمرار (می) لتميز أن الفعل مستمر في حدوثه (أي عادة) و هذا ما سنوضحه الآن و من خلال الأمثلة:-

مصدر	رفتن	نوشتن	دين
بن حال	رَفْ	نُوِيِّسْ	بِينْ
من	می روم	می نویسم	می بینم
تو	می روی	می نویسی	می بینی
او	می رود	می نویسد	می بیند
ما	می رویم	می نویسیم	می بینیم
شما	می روید	می نویسید	می بینید
آن ها	می روند	می نویسند	می بینند

-ديروز ، على به دانشگاه رفت.

(البارحة، على ذهب إلى الجامعة)

-ديروز ، ليال به بازار رفت.

(البارحة، ليال ذهبت إلى السوق)

*في تلك الحالة الجملتين ماضي بسيط.

-هر روز، علی به دانشگاه می رود.

(كل يوم، على يذهب إلى الجامعة)

-هر روز، لیال به بازار می رود.

(كل يوم، تذهب ليال إلى السوق)

* هنا الجملتين في حالة المضارع المستمر و تدل على عادة مستمرة.

-دیروز، زهرا تمرين هایش را نوشت.

(البارحة، كتبت زهراء تمارينها)

-هر روز، زهرا تمرين هایش را می نویسد.

(كل يوم، تكتب زهراء تمارينها)

-دیروز، لیال گل های زیبا را در طبیعت دید.

(البارحة، رأت ليال الزهور الجميلة في الطبيعة)

-هر روز، لیال گل های زیبا را در طبیعت می بیند.

(كل يوم، ترى ليال الزهور الجميلة في الطبيعة)

-من با دستِ راست می نویسم.

(أنا أكتب باليد اليمنى)

كلمات الدرس:-

رفتن (الذهب)	نوشتـن (الكتـابة)
هر (كل)	ديـدن (الرؤـية)
دست (يد)	روـز (يـوم)
دستِ راست (الـيد الـيمـنى)	هر روز (كـل يـوم)
	راـست (الـيمـين)

الدرس الثاني

بن حال	بن گذشه	مصدر
گزار	گذاشت	گذاشتن
خر	خرید	خریدن
بر	برد	بردن
خواب	خوابید	خوابیدن
خوان	خواند	خواندن
شو	شست	شستن
خور	خورد	خوردن
شو	شنبید	شنبیدن
بین	دید	دیدن
کن	کرد	کردن
بو	بویید	بوییدن

الضمائر/المصادر	گذاشت	خریدن	بردن	خوابیدن
بن حال	گذار	خر	بر	خواب
من	می گذارم	می خرم	می برم	می خوابم
تو	می گذاری	می خری	می بری	می خوابی
او	می گذارد	می خرد	می برد	می خوابد
ما	می گذاریم	می خریم	می بريم	می خوابیم
شما	می گذارید	می خرید	می بريد	می خوابید
آن ها	می گذارند	می خرند	می برنند	می خابند

-دانشجو ها همیشه پالتو هایشان را روی جالبائی می گذارند.

(الطلاب دائمًا يعلقون معاطفهم على علاقة الملابس)

-فاطمه همیشه روسری گران می خرد.

(دائماً فاطمة تشتري حجاب غالى)

-من همیشه در هوای ابری چتر می برم.

(أنا دائماً في الطقس المغيم أحمل مظلة)

-من همیشه ساعت 8 شب می خوابم.

(أنا كل يوم / دائماً الساعة الثامنة مساءً أنام)

-دوستم هر سال گُت و شلوار می خرد.

(صديقی یشتري کل عام جاکت و بنطال)

-دانش آموزان الآن شعر فارسی را با صدای بلند می خوانند.

(اللامید الآن يقرأون الشعر الفارسي بصوت عالي)

***(ان)** في الكلمة هي علامة جمع مثل **(ها)** و لكن في كلمات معينة و سندرسها فيما بعد.

*كما قلنا سابقاً في بداية المستوى الثاني أن **(حال استمراري)** ليس له قاعدة للتصريف و يحفظ فقط لكن للتسهيل نحو المصدر إلى **(بن گذشه)** بحذف حرف النون في المصدر ثم نقارن بينه و بين **(بن حال)** و نرى المشترك بينهما و ما الذي حذف و هكذا تكون قد حفظنا الأفعال في حالة **(بن حال)** و لكن مع الأخذ في الاعتبار بشواذ الأفعال التي قد يتغير شكلها عن المصدر.

كلمات الدرس:-

هـمـيـشـهـ (ـدـائـمـاـ)	الـآنـ (ـالـآنـ)	هـرـ سـالـ (ـكـلـ عـامـ)
پـالـتوـ (ـمعـطـفـ)	جـالـبـاسـىـ (ـعـلـاقـةـ مـلـابـسـ/ـرـشـاقـةـ/ـشـمـاعـةـ)	گـذاـشـتـنـ (ـأـنـ يـعـلـقـ "ـشـيـءـ")
روـسـرـىـ (ـحـجـابـ "ـغـطـاءـ الرـأـسـ لـلـمـرـأـةـ")	بـُرـدنـ (ـأـنـ يـأـخـذـ)	هـوـاـ (ـطـقـسـ)
اـبـرـىـ (ـغـائـمـ)	چـترـ (ـمـظـلـةـ)	اـبـرـ (ـغـيمـةـ)
کـُتـ (ـجاـكـتـ "ـبـدـلـةـ مـثـلـاـ")	هـوـایـ اـبـرـىـ (ـطـقـسـ مـغـيمـ/ـغـائـمـ)	شـلوـارـ (ـبـنـطـالـ)
دانـشـجوـ (ـطـالـبـ جـامـعـيـ)	بـلـندـ (ـعـالـيـ)	دانـشـآـمـوزـ (ـتـلـمـيـذـ مـدـرـسـةـ)
شـستـنـ (ـأـنـ يـغـسلـ)	خـورـدنـ (ـأـنـ يـتـناـولـ)	باـ صـدـايـ بـلـندـ (ـبـصـوتـ عـالـيـ)
خـوانـوـادـهـ (ـعـائـلـةـ)	بوـيـيـدـنـ (ـأـنـ يـشـمـ)	

الدرس الثالث

-من با دستِ راست **می** نویسم.

(أنا أكتب باليد اليمنى)

-أحمد با دستِ چپ **می** نویسد.

(أحمد يكتب باليد اليسرى)

-هر روز صبح، فاطمه پیاده به دانشگاه **می** رود.

(كل يوم صباحاً تذهب فاطمة إلى الجامعة سيراً على الأقدام)

***في العامية**: - في حالة (**حال استمراري**) حرف الدال المصرف مع الضمير (أو) يتبدل إلى (**كسرة الإضافة أو هاء غير ملفوظة**).

-أحمد با دستِ چپ **می** نویس**ه**.

-**می** رود---> **می** ر**ه**.

حال استمراري	گذشته استمراري	گذشته ساده	الضمائر
می خوانم	می خواندم	خواندم	من
می خوانی	می خواندی	خواندی	تو
می خواند	می خواند	خواند	او
می خوانیم	می خواندیم	خواندیم	ما
می خوانید	می خواندید	خواندید	شما
می خوانند	می خوانند	خوانند	آن ها

*المصدر المركب:-

كما تعلمنا في المستوى الأول أن المصدر المركب يتربّك من جزئين (الجزء الأول "اسم" + الفعل "كردن") و يتم التصريف للجزء الثاني فقط أما الجزء الأول يظل ثابت بدون تصريف.

*لكن في حالة (حال استمراري) نضع علامة الاستمرار "می" بين الجزئين على النحو التالي:-

-(الجزء الأول "اسم" + می + الجزء الثاني "كردن").

-مريم و امين برادر و خواهر هستند.

(مريم و امين يكونان أخ و اخت)

-مريم هر روز درس می خواند.

(مريم تدرس كل يوم)

-امین به مریم کمک می کنند.

(امین يساعد مریم)

-این خواهر و برادر در کار ها به یکدیگر کمک می کنند.

(هما أخ و أخت يساعدون بعضهم البعض في الأعمال)

-آن ها خوب درس می خوانند.

(هما يقرأون الدرس جيداً)

-احمد، علی و مجید باهم کار می کنند.

(أحمد و على و مجيد يعملون مع بعضهم)

*عندما يكون عندي 3 أشخاص(أو أي شيء) أو أكثر في الجملة لا نكتب "و" بل نكتب فصلة و عند آخر شخص نكتب "و" كما في اللغة الانجليزية.

*حرف الجر "به" يمكن أن يكون له استخدام آخر كما بالمثال:-
امین یساعد مریم [امین به مریم کمک می کنند]. فهنا وضعناه ليدل
على أن أمين ساعد مریم.

كلمات الدرس:-

اعضاء بدن انسان (أعضاء جسم الإنسان)

سر (الرأس)	گوش (الأذن)	مو (الشعر)
انگشت (اصبع)	دست (اليد)	ابرو (حاجب)
بینی (أنف)	چشم (عين)	سینه (صدر)
شکم (بطن)	لب (شفة)	دندان (سنّة)
پا (رجل)	دَهان (فم)	زبان (لسان)
باهم (مع بعضهم)		گردن (رقبة)
کار (عمل)		کار کردن (أن ي عمل)
یکدیگر (بعضهم البعض)		خوب (جيد)
کمک کردن (أن يساعد)		کمک (مساعدة)
پیاده (مشياً على الأقدام)	چپ (يسار)	راست (يمين)

الدرس الرابع

بن حال	بن گذشته	مصدر
ساز	ساخت	ساختن
زن	زد	زدن
گیر	گرفت	گرفتن
فروش	فروخت	فروختن
کار	کاشت	کاشتن
پزد	پخت	پختن
ده	داد	دادن
شو	شد	شدن
بوی	بوبید	بوبیدن
گو	گفت	گفتن

-احمد بنا است. او دیوارها و سقف خانه ها را **می سازد**.

(أحمد بناء. هو يبني الحوائط و أسقف المنازل)

-علی نجار است. او درها و پنجره های خانه را از چوب **می سازد**.

(علي نجار. هو يبني الأبواب و نوافذ المنازل من الخشب)

-مجید نقاش است. او درها و پنجره ها و دیوارهای خانه را رنگ می زند.

(مجید نقاش/دهان. هو يطلي الأبواب و النوافذ و حوائط المنازل)

-من هر هفته شلوارهایم را از اتوشویی می گیرم.
(كل أسبوع أنا أأخذ بناطيلي إلى المصبغة)

-در تابستان لباس فروشی ها کلاه دست کشی و کاپشن را ارزان می فروشند.

(في الصيف محلات الملابس يبيعون قبعة و قفاز وجاكت "شتوي" بسعر رخيص)

-این باغ بان درخت های متنوعی را می کارد.
(هذا البستان يزرع أشجار متنوعة)

-مادرم آب گوشت را با سیب زمینی می پزد.
(أمی تطبخ شوربة/مرق اللحم مع البطاطس/البطاطا)

-انسان مهربان پولش را به فقیرها می دهد.

(الإنسان العطوف يعطي ماله للفقراء)

-در بهار هوا کم کم گرم می شود. در بهار پرف کوه ها کم کم آب می شود. در بهار درخت پُر از برگ می شوند. در بهار کشاورزان بیشتر کار می کنند.

(في الربيع يصبح الطقس دافئاً شيئاً فشيئاً. في الربيع يذوب ثلج الجبال شيئاً فشيئاً. في الربيع تصبح الأشجار مليئة بالورق. في الربيع يعمل المزارعون أكثر)

كلمات الدرس:-

ساختن (أن يبني)	سقف (السقف)	ديوار (الحائط)
بنا (بناء/عامل بناء)	نجار (نجار)	در (باب) چوب (الخشب)
نقاش (نقاش/دهان)	زدن (أن يضرب)	رنگ زدن (أن يطلّي)
اتوشويی (صبغة)	شلوار (بنطال)	گرفتن (أن يأخذ)
کلاه (قبعة)	لباس فروشی (محل بيع الملابس)	
کاپشن (جاكت "شتوي"/سويتير)	دست کشی (فاز)	
باغ بان (البستانی)	أرزان (رخيص الثمن)	
کاشتن (أن يزرع)	متنوع (المتنوع)	

متنوعی (متنوع "الياء" تدل على تنكير الاسم و سنتكلم عنها لاحقاً في درس مفصل)

آب گوشت (شوربة لحم/مرق اللحم)	سب زمینی (البطاطس/ البطاطا)	پختن (أن يطهي/يطبخ)
دادن (أن يعطي)	انسان مهربان (الانسان العطوف)	
پولش (ماله)	فقیر (الفقير)	شدن (أن يصبح/يصير)
هوا (الطقس)	كم کم (شيئاً فشيئاً)	
آب می شود (يدُوب)	برگ (ورق)	پُر (مليئ)
کشاورز (المزارع)	فردا (غداً)	بيشتر (أكثر)

الدرس الخامس

*اسم معرفه و اسم نكره:-

في اللغة الفارسية كل الأسماء معرفة و ليس لها أداة تعريف لكن النكرة يوجد لها أداة تنكير كما في الأمثلة:-

-مرد (الرجل) مردى (رجل)

*إذا الياء في آخر الاسم هي أداة التنكير في الفارسية.

-زن (المرأة) -----> زنى (مرأة)

-پسر (الولد) -----> پسرى (ولد)

-كتاب (الكتاب) -----> كتابى (كتاب)

-من مردى را در خیابان می بینم.

(أرى رجلاً في الشارع)

-زنى به بازار می رود.

(إمرأة تذهب إلى السوق)

-پرسی در سینما است.

(ولد في السينما)

-أحمد كتابي دارد.

(أحمد لديه كتاباً)

*ملحوظة هامة: الفعل "دار" لا يأتي قبله أداة الاستمرارية "می" لأنه فعل إستثنائي ولا يحتاج علامة الاستمرارية قبله و يكتب بصيغة "بن حال" مباشرة بدون "می" لذا وجب التنويه على ذلك و مصدره الفعل "داشت(أن يمتلك)".

-حسن کارخانه ای دارد.

(حسن يمتلك مصنعاً)

**في حالة الاسم المنتهي بهاء غير ملفوظة تكون علامة التنكير (ای) أي نضيف حرف الألف قبل ياء التنكير.

[داشت-----> داشت-----> دار]

-پرویز انشایی می نویسد.

(برویز یکتب مقالاً)

**في حالة الاسم المنتهي بـألف نضع ياء بعد ياء التنكير للحفظ و
حماية اللفظ لـالكلمة "بـيـ".

-اين شهر هو **بـيـ** پاک دارد.

(هذه المدينة لديها طقس نقـي)

***الأشهر الفارسية:-**

-فوردين و اردیبهشت و خرداد ماه های فصل بهار است.

(فوردين و اردیبهشت و خرداد هم أشهر الربيع)

* 1 فوردين (هو عيد النوروز) يوافق 21 آذار

-فصل تابستان:

در **تابستان** هوا خیلی گرم می شود. در **تابستان** چشمه ها و رودها پر آب می شود. **تیر و مرداد و شهریور** ماه های فصل **تابستان** است. در فصل **تابستان** دبستان تعطیل است.

(في فصل الصيف يصبح الطقس حار جداً. في الصيف العيون و الأنهر تصبح مليئة بالماء. تير و مرداد و شهریوار هم أشهر الصيف. في الصيف تكون المدرسة الابتدائية معطلة/أجازة)

-نوروز:

به روز اول سال نوروز می گوییم. نوروز عید مردم ایران است. مردم کشور ما پیش از نوروز خانه‌ی خود را تمیز می کنند. در نوروز به دیدن یکدیگر می رویم و از بیماران دیدار می کنیم. از یک نوروز تا نوروز دیگر یک سال است.

(نحن نسمي اليوم الأول من العام نوروز. نوروز هو عيد الشعب الإيراني. أهل بلادنا ينظفون منازلهم قبل عيد النوروز. في عيد النوروز، نزور بعضنا البعض ونذور المرضى. من عيد نوروز إلى نوروز آخر سنة واحدة.)

كلمات الدرس:-

داشتن (أن يمتلك)	کارخانه (المصنع)	خیابان (الشارع)
پاک (نقى)	شهر (مدينة)	انشا (مقال)
چشمہ (عين/ينبوع)	خیلی (جداً)	بیشتر (أكثراً)
		رود (نهر)
دبستان (المدرسة بيمار الابتدائية)	مردم ایران (الشعب الايراني)	
کشور (بلد)	مردم (شعب/ناس)	
تا (حتى)	تمیز کردن (أن ينظف)	ديگر (آخر)
يکديگر (بعضهم البعض)(مريض)		به ديدن (لرؤيه)

الأشهر الفارسية :

فوردين - اردیبهشت - خداد (في فصل الربيع)

تیر - مرداد - شهریور (في فصل الصيف)

الدرس السادس

-در پاییز هوا کم کم سرد می شود.

(في الخريف يصبح الطقس بارد بعض الشيء)

-در پاییز برگ درخت ها زرد می شود.

(في الخريف تصبح أوراق الشجر صفراء)

-در پاییز برگ های زرد درخت ها می ریزد.

(في الخريف تتساقط أوراق الأشجار الصفراء)

-بسیاری از کشاورزان در پاییز گندم و جو می کارند.

(يزرع العديد من الفلاحين القمح و الشعير في الخريف)

-مهر و آبان و آذر ماه های فصل پاییز است.

(مهر و آبان و آذر هم أشهر فصل الخريف)

-روز اول **مهر** ماه دبستان باز می شود.

(تفتح المدرسة الابتدائية في اليوم الأول لشهر مهر)

-در زمستان **هوا** خیلی سرد می شود.

(في الشتاء يصبح الطقس بارد جداً)

-در زمستان **باران وبرف** می بارد.

(في الشتاء يهطل المطر والثلج)

-در ماه های خیلی سرد برف روی زمین و کوه ها می نشیند.

(و في الأشهر الباردة جداً يتراكم الثلج على الأرض والجبال)

-**دی و بهمن و اسفند** ماه های فصل **زمستان** است.

(دي و بهمن و اسفند هم أشهر الشتاء)

*النكرة:-

مرد--> مردی

كتاب--> كتابی

دانش آموز با هوش (اللَّمِيْدُ الذَّكِيْرُ)--> دانش آموز با هوشی (تلمیذ ذکی)

نامه‌ی کوتاه (الرِّسَالَةُ الْقَصِيرَةُ)-> نامه‌ی کوتاهی (رسالة قصيرة)

-من نامه‌ی کوتاه نوشتیم. (أَنَا كَتَبْتُ الرِّسَالَةَ الْقَصِيرَةَ)
--> من نامه‌ی کوتاهی نوشتیم. (أَنَا كَتَبْتُ رِسَالَةَ قَصِيرَةً)
*في حالة الصفة و الموصوف إلهاق ياء النكارة إلى الصفة دون الموصوف.

**جمع غير العاقل يمكن ان يعبر عن الضمير (هو).

بن حال	بن گذشته	مصدر
کار	کشت	کشتن
ریز	ریخت	ریختن
بار	بارید	باریدن
نشین	نشست	نشستن
باز شو	باز شد	باز شدن

كلمات الدرس:-

برگ (ورق الشجر)	سرد (بارد)	پاپیز (الخريف)
جو (الشعير)	گندم (القمح)	ریختن (أن یسقط)
کشتن (أن یزرع)		بسیاری (العديد من)
زمستان (الشتاء)		باز شدن (أن یفتح)
نامه (الرسالة)	باہوش (ذكي)	دانش آموز (תלמיד مدرسة)
پیراهن (قميص)	درخشنان (ساطع)	کوتاه (قصیر)
کلید (مفتاح)	پرشک (الطبيب)	کوچک (صغير "صفة")

تابع الأشهر الفارسية:-

مهر - آبان - آذر (في فصل الخريف)

دى - بهمن - اسفند (في فصل الشتاء)

الدرس السابع

-این مرد در شهر اصفهان زندگی می کند.

(هذا الشخص يعيش في مدينة أصفهان)

-لیال هر روز به رادیو گوش می کند.

(ليال كل يوم تسمع الراديو)

-سارا با فاطمه صحبت می کند.

(سارة تتكلم مع فاطمة)

-هر هفته، زن ها از بازار خرید می کنند.

(كل أسبوع، النساء يتسوقوا في السوق)

*مصدر مركبة: [دادن] أن يعطي

-محمد به پرسش ها جواب می دهد.

(محمد يجاوب على السؤال)

-احمد با رضا دست می دهد.

(أحمد يصافح رضا)

-بچه ها با دوست نشان دست می دهند.

(الأطفال يصافحون أصدقائهم)

***كجا؟ (أين؟):-**

-احمد به كجا می رود؟

-احمد به دانشگاه می رود.

(أين يذهب أحمد؟ - احمد يذهب إلى الجامعة)

-آن ها كجا هستند؟

-آن ها در کتاب خانه هستند.

(أين هم؟ - هم في المكتبة)

-كتابت كجا است؟

(أين كتابك؟)

-صندلی کجا است؟

-صندلی کنار پنجره است.

(أين الكرسي؟ - الكرسي قرب النافذة)

-لیال و فاطمه از کجا برگشتند؟

-لیال و فاطمه از بازار برگشتند.

(من أين عادت ليال و فاطمة؟ - ليال و فاطمة عادوا من السوق)

-تو از کجا می آیی؟

(من أين أتيت أنت؟)

-من از بازار می آیم.

(أنا أتيت من السوق)

-ساعت کجا است؟

-ساعت روی دیوار است.

(أين الساعة؟ - الساعة على الحائط)

-تو **كجا** گرداش می کنی؟

-من در پارک گرداش می کنم.

(أين تتنزه؟ - أنا أتنزه في الحديقة)

***چه کسی؟ (من؟)** و بالعامية (**كى؟**)

-نادر درسش را نخواهد.

(نادر لم يذكر درسه)

-**چه کسی** درسش را نخواهد؟

(من الذي لم يذكر درسه؟)

بن حال	بن گذشته	مصدر
زنگی کن	زنگی کرد	زنگی کردن
گوش کن	گوش کرد	گوش کردن
صحبت کن	صحبت کرد	صحبت کردن
خرید کن	خرید کرد	خرید کردن
جواب ده	جواب داد	جواب دادن
دست ده	داست داد	دست دادن
آی	آمد	آمدن

كلمات الدرس:-

زندگی کردن (أن يعيش)	شهر (مدينة)
زن (امرأة)	گوش کردن (أن يسمع)
جواب دادن (أن يجيب)	صحبت کردن (أن يتكلم)
دست (يد) دوست (صديق)	خرید کردن (أن يتسوق)
به کجا (إلى أين؟) کنار (قرب)	دادن (أن يعطي)
برگشتن (أن يعود) ساعت (ساعة الحائط)	دست دادن (أن يصافح)
کى (من؟ "بالعامية")	کجا (أين؟)
عمویم (عمي)	پنجره (نافذة)
	گرداش کردن (أن يتتزه)
	چه کسی (من؟)
	اتاق (غرفة)

الدرس الثامن

-دیروز، باد شدیدی می وزید.

(البارحة ريح شديدة كانت تهب)

-امروز هم با می وزد.

(اليوم أيضاً تهب الريح)

-آیا شما یوار این ماشین می شوید؟

(هل حضرتک سترکب هذه السيارة؟)

-باران خیابان ها خیس کرد.

(المطر بل الشوارع)

-فوتبالیست ها در ورزشگاه بازی می کنند.

(لا عبو كرة القدم يلعبون في الملعب)

- او دندان هایش را مساوک می زند.

(هو ينظف/يفرش أسنانه)

- احمد جورابش را می دوزد.

(أحمد يخيط جواربها)

- من ساعت شش از خواب بیدار می شوم.

(أنا استيقظ من النوم الساعة السادسة)

**ربط الجمل بـ (چون) "بسیب/لأن":-

- احمد هر هفته به خانه‌ی عمویش می‌رود، چون او را دوست دارد.

(أحمد يذهب إلى بيت عمه كل أسبوع لأنها تحيط به)

**أضافنا (را) لأنها تميز المفعول به المقصود من الجملة و هو العم أي أن الضمير(او) لا يقصد احمد و إنما يقصد عمه.

-سارا شنبه بعد از ظهر در خانه نیست، چون او به کتابخانه می‌رود.

(سارة يوم السبت بعد الظهر ليست في البيت لأنها تذهب إلى المكتبة)

-امروز، من در خانه می‌مانم، چون من بیمار هستم.

(اليوم أنا موجود في البيت لأنني مريض)

*چه کسی/کی (من؟):

-نادر درش را نخواند.

-چه کسی درش را نخواند؟

(نادر لم يذكر درسه. من الذي لم يذكر درسه؟)

-مدیر مدرسه اخمو است.

-چه کسی اخمو است؟

(مدیر المدرسة عابس. من هو العابس؟)

-فاطمه با لیال صحبت می کند.

-فاطمه با چه کسی صحبت می کند؟

(فاطمه تتحدث مع لیال. فاطمه تتحدث مع من؟/مع من تتحدث
فاطمه؟)

-احمد نادر را در خیابان دید.

-احمد چه کسی را در خیابان دید؟

(أحمد رأى نادر في الشارع. أحمد رأى من في الشارع؟)

** چه کسی (المفرد) ---> چه کسانی (الجمع) "من هم؟"

-سارا و فاطمه درسشان را نخواندن.

-چه کسانی درسشان را نخواندن؟

(سارة و فاطمة لم يذاكرا درسهم. من هم الذين لم يذاكروا
درسهم؟)

طوطی لیال

طوطی در طبیعت زندگی می کند. اما طوطی لیال در قفس زندگی می کند. روزهای جمعه لیال قفس طوطی را به وسط حیاط می برد. او قفس را با آب و صابون می شوید. سپس، قطره های آب را با حوله خشک می کند. لیال طوطیش را خیلی دوست دارد.

بغباء لیال

البغباء يعيش في الطبيعة. لكن ببغباء لیال يعيش في القفص. أيام الجمعة تأخذ لیال قفص الببغباء في وسط الفناء. و تغسل القفص بالماء و الصابون. ثم تنشف قطرات الماء بالمنشفة. لیال تحب ببغبائها جداً.

بن حال	بن گذشته	مصدر
برگرد	برگشت	برگشتن
وز	وزید	وزیدن
سوار شو	سوار شد	سوار شدن
خیس کن	خیس کرد	خیس کردن
بازی کن	بازی کرد	بازی کردن
مسواک زن	مسواک زد	مسواک زدن
دوز	دوخت	دوختن
بیدار شو	بیدار شد	بیدار شدن
دوست دار	دوست داشت	دوست داشتن
خشک کن	خشک کرد	خشک کردن

@Eng. Mohamed Ali

كلمات الدرس:-

برگشتن (العوده/عاد)	آمدن (المجيء/ جاء)
شدید (شديده)	رسيدن (الوصول/وصل)
سوار (ركوب)	وزين (الهبوط/أن يهبط)
خيس (رطب/مبلا)	سوار شدن (أن يركب)
خيس کردن (أن يبلل/أن يرطب)	فوتاليست (لاعب كرة قدم)
بازی کردن (أن يلعب)	ورزشگاه (الملعب)
	مسواک زدن (أن ينظف/يفرش الأسنان)
دوختن (أن يخيط)	جوراب(شراب/جوارب)
بيدار شدن (أن يستيقظ)	خواب (النوم)
چون (لأن/ بسبب)	دوست داشتن (أن يحب) بيمار (مريض)
قططى (بغباء)	اخمو (عابس)
سپس (ثم)	خشک کردن (أن ينشف)

الدرس التاسع

-موش از گربه می ترسد و گربه از سگ و سگ از مار.

(الفَأْرُ يَخَافُ مِنَ الْهَرَةِ وَ الْهَرَةُ مِنَ الْكَلْبِ وَ الْكَلْبُ مِنَ الْأَفْعَى)

-خداوند حیوان هارا می آفریند و برای آن ها غذا یشان را می فرستد.

(الله يخلق الحيوانات و يرسل لها طعامها)

-جنگل ها علت گرمای زیاد در آتش می سوزند.

(الغابات بسبب الحر الشديد تحترق بالنار)

-سگ از خروس و مرغ و جوجه ها یشان در مقابل رو باه محافظت می کند.

(الكلب يحمي الديك و الدجاجة و أفراخهم من الثعلب)

-مردم در گذشته نامه ها را با کبوتر می فرستادند.

(الناس في الماضي كانوا يرسلون الرسائل مع الحمام)

-مردم در گذشته با اسب و شتر رفت و آمد می کردند.

(الناس في الماضي كانوا يذهبون و يعودون بالحصان و الجمل)

*الاعداد:-

1000 (هزار)

--> هزار و نه صد و هفتاد و پنج

--> هزار و نه صد و هشتاد

--> دو هزار

--> دو هزار و یک

--> سه هزار

--> هزار و نه صد و نود و سه

--> هزار و نه صد و نود

*الجملة المركبة:-

***كـه (الذـي/الـتي)**:-

-استاد کتابی را می نویسد. کتاب استاد درباره ی قرآن است.
(الاستاذ كتب كتاب. كتاب الاستاذ عن/يدور حول القرآن)

-استاد کتابی را می نویسد **كـه** درباره ی قرآن است.
(الاستاذ كتب كتاب الذي يدور حول القرآن)

-من کتابی می خوانم. کتاب درباره ی طبیعت ایران است.
(أنا أقرأ كتاب. الكتاب عن طبيعة ايران)

-من کتابی می خوانم **كـه** درباره ی طبیعت ایران است.
(أنا أقرأ كتاب الذي هو عن طبيعة ايران)

-من تمرین ها را می نویسم. تمرین ها درباره ای زبان انگلیسی است.

(أنا أكتب التمارين. التمارين تدور حول اللغة الانجليزية)

-من تمرین ها را می نویسم که درباره ای زبان انگلیسی است.

(أنا أكتب التمارين التي هي عن اللغة الانجليزية)

-فیلسوفان صحبت هایی را می گویند. آن ها درباره ای حقیقت جهان است.

(الفلسفه يقولون كلام. كلام عن حقيقة العالم)

-فیلسوفان صحبت هایی را می گویند که درباره ای حقیقت جهان است.

(الفلسفه يقولون كلاماً الذي هو يدور حول حقيقة العالم)

بن حال	بن گذشته	مصدر
ترس	ترسید	ترسیدن
آفری	آفرید	آفریدن
فرست	فرستد	فرستدن
سوز	سوخت	سوختن

كلمات الدرس:-

شنیدن (السمع "بدون انتباه")	گوش کردن (الإنصات "بإنتباه")
گربه (القطة)	سگ (الكلب)
مار (الأفعى)	ترسیدن (الخوف/أن يخاف)
خداوند (الله/الرب)	حيوان (الحيوان)
آفریدن (أن يخلق)	جنگل (الغابة)
به علت (بسبب)	گرمای زیاد (الحر الشديد)
آتش (النار)	سوختن (أن يحترق)
خرس (الديك)	مرغ (الدجاجة)
مقابل (ضد)	روباء (الثعلب)
نامه (الرسالة)	کبوتر (الحمامة)
شتر (الجمل)	رفت و آمد (الذهاب و العودة)
جهان (العالم)	درباره (عن/يدور حول)

الدرس العاشر

-جوان های فامیل ما به پیر مردها و پیر زن های فامیل احترام زیادی می گذارند.

(شباب عائلتنا يحترمون المسنين و المسنات بشكل زائد)

-انسان های دانا و عاقل همیشه صلح را بهتر از جنگ می دانند.

(العقلاء يعتبرون أن السلام أفضل من الحرب)

-دایی ام یک دختر و دو پسر دارد؛ یعنی من یک دختر دایی و دو پسر دایی دارم.

(خالی عنده بنت و ولدين؛ يعني أنا عندي بنت خال و ابني خال)

-عمه و خاله ام همیشه در وقت شستن ظرف ها یک، دو ظرف می شکنند.

(عمتي و خالتني وقت غسيل الصحنون يكسرنون صحن أو اثنين)

-قلب انسان دانا همیشه جوان و زنده است؛ و پیر نمی شود.

(قلب الانسان العاقل دائمًا شباب و حي ولا يصبح عجوزاً)

-سربازهای پرامید برای دفاع از مرز های ارزشمند وطن با دشمن می جنگند.

(الجند المفعومون بالأمل يقاتلون العدو للدفاع عن حدود الوطن المقدسة)

بن حال	بن گذشته	مصادر
احترام گذار	احترام گذاشت	احترام گذاشتن
دان	دانست	دانستن
شکن	شکست	شکستن
جنگ	جنگید	جنگیدن
برگرد	برگشت	برگشتن

* چه وقت / چه ساعتی (متى / في أي وقت؟) و بالعمامية تكون "كى" و نطقها

Kay.

-فاطمه ساعت نه شب می خوابد.

*فاطمه چه ساعتی می خوابد؟

(فاطمه تنام الساعة التاسعة مساءً).

(متى تنام فاطمة؟)

-سارا و نادر صبح به سینما می روند.

*سارا و نادر چه وقت به سینما می روند؟

(سارة و نادر يذهبون إلى السينما صباحاً).

(متى يذهب سارة و أحمد إلى السينما؟)

-شما صبح زوح از خواب بیدار می شوید.

*شما چه وقت از خواب بیدار می شوید؟

(أنتم تستيقظون من النوم الصبح باكراً).

(متى تستيقظون من النوم؟)

-آن ها ساعت ده صبح فارسی دارند.

*آن ها چه ساعتی فارسی دارند؟

(كان لديهم حصة اللغة الفارسية الساعة العاشرة صباحاً.)

(متى كان لديهم حصة اللغة الفارسية؟)

-من امروز عصر به پارک می روم.

*تو چه وقت به پارک می روی؟

(أنا أذهب اليوم عصراً إلى المتنزه.)

(متى تذهب إلى المتنزه؟)

-احمد ساعت چهار بعد از ظهر از ورزشگاه بر می گردد.

*احمد چه ساعتی از ورزشگاه بر می گردد؟

(احمد يعود من النادي الساعة الرابعة بعد الظهر.)

(متى يعود أحمد من النادي؟)

كلمات الدرس:-

پیر (مسن)	فاميل (عائلة)	جوان (شاب)
عاقل (عاقل)	данا (عالم)	احترام گذاشتن (أن يحترم)
بهتر (أفضل)	هميشه (دائماً)	صلح (سلام)
خاله (خالة)	دایی (خال)	دانستن (أن يعتبر)
ظرف (الصحن)	دختر دایی (بنت خال)	دایی پسر (ابن خال)
	عمه (عمة)	شستن (الغسيل)

شستن ظرف ها (غسيل الصحن)

پراميد (مليء بالأمل)	سر باز (جندي)	شكستن (أن يكسر)
ارز شمند (مقدس)	مرز (حد "للبلاد")	براي (لأجل)
بيدار شدن (الاستيقاظ)		دشمن (عدو)
ورزشگاه (النادي)	زود (باكراً)	خواب (النوم)

برگشتن (العودة / أن يعود " هناك ملاحظة على هذا الفعل أنه عند التصريف لا يكون كلمة واحدة بل يبقى جزء <بر> ثابت و يتم تصريف <گشتن>")

الدرس الحادی عشر

ارزش خانه

قرآن کتاب مقدس مسلمانان است. در ان کتاب قصه های پیامبرها و حادثه های مهم عبرت آموز هست.

یکی از این قصه ها، قصه‌ی " أصحاب فیل" می‌باشد.
ابر هه حاکم کشور یمن بود.

به او گفتند: " مردم در مکه، به جایی به نام کعبه احترام زیادی می‌گذارند، و از همه‌ی جاهای برای زیارت کعبه مسافرت می‌کنند. "

او پرسید: " آیا آن جا از طلا و جواهر است؟؛ آیا آن جا بسیار زیبا و گران است؟ "

به او جواب دادند: " نه، أما مردم آن جا را خانه‌ی خدا را می‌دانند. "

ابر هه گفت: " من قصری بزرگ از طلا می‌سازم، و بعد از این مردم به سوی یمن می‌آیند، و این جا را زیارت می‌کنند. "

ابر هه قصر بسیار بزرگ و گران قیمتی ساخت.
اما مردم به سوی مکه می‌رفتند.

الترجمة:-

قيمة الكعبة

القرآن هو الكتاب المقدس للمسلمين. به قصص الأنبياء والأحداث المهمة التي نستخلص منها العبر.

واحدة من هذه القصص، قصة " أصحاب الفيل".

أبرهه كان حاكم اليمن. قالوا له : " الناس في مكة يحترمون جداً مكاناً يسمى الكعبة، ويسافرون من كل الأماكن لزيارة الكعبة".

سأل أبرهه : " هل هناك من الذهب والمجوهرات؟ هل هذا المكان جميل جداً وثمين؟ "

قالوا له : " كلا، لكن الناس هناك يعتبرونه بيت الله".

قال أبرهه : " أنا سأبني قسراً كبيراً من الذهب وبعد ذلك سيأتي الناس إلى اليمن وسيزورون هذا المكان. "

بني أبرهه قسراً كبيراً جداً ونفيس، لكن الناس كانوا يذهبون إلى مكة.

كلمات الدرس:-

خانه (المقصود هنا "الكعبة")	ارزش (قيمة)
حادثه (حدث)	مسلمان (المسلم) پیامبر (النبي)
می باشد (هو نفس الفعل "است/هست" للضمير "او" و نفس المعنی)	عبرت آموز (استخلاص العبر)
مردم (الناس)	یمن (اليمن) کشور (بلد)
آن جا (هناك)	زيارة (زیارت) جا (مكان)
بسیار (جداً)	جواهر (مجوهرات) طلا (الذهب)
گران (غالی/نفیس/ثمين)	زیبا (جميل)
سوی (اتجاه/ناحیة)	دانستن (أن يعتبر) ساختن (أن يبني)

الدرس الثاني عشر

و قصر ابرهه را زیارت نمی کنند.

ابرهه بسیار عصابی شد و گفت : " من به مکه حمله می کنم و
کعبه را خراب می کنم .

بعد از خراب شدن مکه کسی به سوی مکه نمی رود .

زیرا ، دیگر کعبه ای نیست ."

او با سپاه بزرگی و با فیل های زیادی به سوی مکه حمله کرد .

ابرهه و سرباز هایش به نزدیک مکه رسیدند .

در وقت صبح آسمان سیاه شد .

به امر خداوند پرنده های زیادی به نام " ابابیل " در آسمان ظاهر شدند .

آن ها سنگ های کوچکی را به نام " سجیل " بر سر ابرهه و سپاهش انداختند .

آن پرنده ها ابرهه و همه ای سرباز هایش را با آن سنگ ها هلاک کردند .

ابرهه نمی دانست که ارزش خانه به قیمت و ظاهر آن نیست .
بلکه ارزش خانه به صاحب آن است .

او نمی دانست که خداوند از خانه اش مراقبت می کند.

الترجمة:-

و لم يزوروا قصر أبرهه.

غضب أبرهه جداً و قال : " سأهاجم مكة و أدمر الكعبة، و بعد دمار الكعبة لن يذهب أي أحد هناك؛ لأن لن تكون كعبة أخرى."

هاجم هو و جيش كبير مع فيلة كثيرة باتجاه مكة.

وصل أبرهه و جنوده بالقرب من مكة.

في وقت الصبح أصبحت السماء سوداء.

و بأمر الله ظهرت طيور كثيرة في السماء تسمى "أبابيل" ، و ألقى حجارات صغيرة تسمى "سجيل" على رأس أبرهه و جيشه.

تلك الطيور أهلكت أبرهه و كل جنوده بتلك الحجارات.

أبرهه لم يكن يعلم أن قيمة البيت ليست في ثمنه و ظاهره؛ لا بل أن قيمة البيت ب أصحابه.

و هو لم يكن يعلم أن الله يحمي بيته.

هتل

هتل دار: به هتل استقلال خوش آمدید. بفرمایید.

مسافر: متشرم، یک اتاق می خواهم.

هتل دار: چند تخته؟

مسافر: دو تخته. قیمتی اتاق دو تخته چنده؟

هتل دار: شبی 100.000 تومان.

مسافر: آیا در اتاق حمام، دستشویی هست؟

هتل دار: بله، حمام، دستشویی، تلویزیون.

الترجمة:-

الفندق

موظف الاستقبال: أهلاً و سهلاً بك في فندق الاستقلال. تفضل.

المسافر: شكراً، أريد غرفة واحدة.

موظف الاستقبال: كم سرير؟

المسافر: سريرين. كم سعر الغرفة بسريرين؟

موظف الاستقبال: الليلة 100.000 تومان.

المسافر: هل في الغرفة حمام، و حمام لغسل الأيدي؟

موظف الاستقبال : نعم، حمام و حمام لغسل الأيدي و تلفزيون.

كلمات الدرس:-

حمله کردن (أن يهاجم)	عصبانی شدن (أن يغصب)
زیرا (لأن)	خراب کردن (أن يدمّر) کسی (أحد ما)
سرباز (جندی)	دیگر (مرة أخرى) سپاه (جيش)
به نزدیک (بالقرب)	نزدیک (قريب)
سنگ (حجاره)	رسیدن (أن يصل)
انداختن (أن يرمي)	ظاهر شدن (أن يظهر)
قیمت (سعر/ثمن)	آن (ذلك) هلاک کردن (أن يهلك)
ظاهر (الظاهر)	بلکه (لا بل)
	مراقبت کردن (أن يحمي/يحافظ)

الدرس الثالث عشر

مسافر : رستوران هتل از ساعت چند باز می میشه.

هتل دار : رستوران از ساعت هفت تا ده صبح برای صبحانه بازه؛ و از ساعت هشت تا یازده شب برای شام، البته قیمت اتاق با صبحانه است.

مسافر : یعنی صبحانه مجانیه!

هتل دار : بله. آیا اتاق را می خواهید؟

مسافر : بله، چمدان های یمان را چه کسی به اتاق مان می آورد.

هتل دار : شما بفرمایید، باربر چمدان های تان را می آورد. آسانسور سمت راست پله هاست. شماره ی اتاق شما دویست و سیم.

الترجمة:-

المسافر: متى يفتح مطعم الفندق؟

موظف الاستقبال: المطعم مفتوح من الساعة السابعة حتى العاشرة صباحاً من أجل الفطور.

و من الساعة الثامنة حتى الحادية عشر ليلاً للعشاء، طبعاً سعر الغرفة مع الفطور.

المسافر: يعني الفطور مجاني؟

موظف الاستقبال: نعم، هل تريدهم الغرفة؟

المسافر: نعم، من سيجلب لنا حقائبنا إلى غرفتنا؟

موظف الاستقبال: حضرتك تفضل، و الحمال سيجلب حقائبك؛ المصعد على الجانب الأيمن من السلالم، رقم غرفتكم 330.

محادثة 2 :-

استاذ: موضوع امروز کلاس ما درباره ی ایرانه.

ایران یکی از کشور های مهم در جهانه. ایران از نظر اقتصادی، سیاسی، جغرافیایی، فرهنگی، تاریخی و ادبی در دنیا مهم.

کی می داند که اهمیت اقتصادی ایران چیه؟

ندا: اهمیت ایران از نظر اقتصادی اینه که در ایران نفت و گاز بسیار زیاد هست.

ترجمة:-

الاستاذ: موضوع اليوم في حضرة حول ايران.

ایران واحدة من الدول المهمة في العالم؛ فایران مهمة في الدنيا من وجهاً نظر اقتصادية و سياسية و جغرافية و ثقافية و تاريخية و أدبية.

من يعرف ما هي أهمية ايران الاقتصادية؟

ندى: أهمية ایران الاقتصادية هي أن بها نفط و غاز كثیر جداً.

كلمات الدرس:-

باز میشه "باز می شود" لكن بالعامية (يفتح)

بازه "باز است" لكن بالعامية (مفتوح)

مجانيه "مجانى است" بالعامية (مجاني) شام (العشاء)

چمدان (حقيقة) می آورد (سيجلب) باربر (الحمّال/الشیال)

سمت راست (جهة اليمين) آسانسور (المصعد)

پله (سلم/درج) شماره (الرقم) درباره ی (حول)

ایرانه "ایران است" بالعامية

جهانه " جهان است" بالعامية

نظر (رأي/وجهة نظر) مهمه " مهم است" بالعامية

اینه که " این است که" بالعامية (هي تكون/هي كالتالي)

گاز (الغاز) نفت (نفط)

الدرس الرابع عشر

آرش کمان گیر

آرش کمان گیر یکی از شخصیت های اسطوره ای ایران است. او یکی از قهرمانان قدیمی ایران می باشد. سال ها قبل دشمنان ایران با سپاه بسیار بزرگی به ایران حمله کردند. آن ها پایتخت ایران را محاصره کردند.

دشمنان گفتند: "مرز جدید ایران و ما مسافت پرواز یک تیر است. یعنی یکی از ایرانیان تیری را با کمان می اندازد. و بعد این تیر هر جایی که پایین آمد، مرز کشور ما و ایران می باشد. "

همه ای مردم ایران ناراحت بودند؛ آن ها می دانستند با قبول این شرط ایران نابود می شود.

با جنگیدن هم سپاه ایران شکست می خورد. زیرا سرباز های ایرانی خیلی کم بودند.

در این بین یکی از قهرمانان ایران به نام "آرش" با صدای بلند گفت: "من تیر را با کمان می اندازم."

و مطمئن هستم که این تیر مسافت خیلی زیادی را پرواز می کند.

و کشور ایران مثل قبل بزرگ و قوی باقی می ماند همه‌ی مردم تعجب کردند.

و از او پرسیدند : " اما پرواز طولانی تیر چه طور ممکن است؟"

آرش : " خداوند از کشور و مردم ایران مراقبت می کند.
خداوند به ما کمک می کند."

دشمنان خیلی خوشحال شدند؛ زیرا، مطمئن بودند که تیر مسافت کمی را پرواز می کند.

و کشور ایران خیلی کوچک و ضعیف می شود.
فردای آن روز آرش به بالای کوه "البرز" رفت.

الترجمة:-

آرش رامي السهام

آرش رامي السهام هي واحدة من الشخصيات الاسطورية الإيرانية. هو واحد من أبطال إيران القديمة.

قبل سنين هاجم أعداء إيران بجيش كبير جداً إيران؛ و حاصروا عاصمتها.

قال الأعداء: "حدود إيران و حدودنا الجديدة تكون بمسافة طيران سهم واحد. ينبغي على واحد من الإيرانيين أن يرمي سهماً؛ و بعد أن يسقط هذا السهم تكون الحدود بين دولتنا و إيران".

حزن كل الإيرانيين؛ فهم كانوا يعلمون بقولهم بهذا الشرط ستُفنى إيران، و بالحرب سيهزم الجيش الإيراني كله.

لأن، جنود إيران كانوا قليلين جداً.

في هذه الأثناء واحد من أبطال إيران يدعى "آرش" قال بصوت مرتفع: "أنا سأطلق السهم".

و هو واثق أن هذا السهم سيطير بمسافة بعيدة جداً، و ستبقى دولة إيران مثل السابق كبيرة و قوية.

تعجب جميع الناس، و سأله : "ولكن كيف يمكن أن يطير السهم بعيداً؟"

آرش : "الله يحفظ دولة و شعب إيران، و سيساعدنا."

فرح الأعداء جداً، لأنهم كانوا واثقين أن المسافة التي سيطيرها السهم قليلة، و تكون دولة ايران صغيرة و ضعيفة جداً.
في تالي ذلك اليوم ذهب آرش إلى أعلى جبل "البرز".

@Eng. Mohamed Mostafa Sadig

كلمات الدرس:-

قهرمان (البطل)	كمان گير (رامي السهم)
محاصره کردن (أن يحاصر)	پايتخت (عاصمة)
مرز (حد "البلاد")	حمله کردن (أن يهاجم)
انداختن (أن يرمي)	پرواز (طيران)
ناراحت بودن (أن يحزن)	كمان (القوس)
نابود (الفباء)	با قبول (مع قبول)
در اين بين (في هذه الأثناء)	شكست خوردن (أن يهزم)
پرواز کردن (أن يطير)	مطمئن بودن (أن يكون واثقاً)
اما (و لكن)	از او پرسيدند (سأله)
چه طور (كيف)	طولاني (بعيداً)
كمک کردن (أن يساعد)	مراقبت کردن (أن يرعى/يحافظ)
بالاي (أعلى)	فردای آن روز (في تالي ذلك اليوم)
	البرز (اسم جبل في ايران)

الدرس الخامس عشر

او ابتدا با خداوند مهربان مناجات کرد، و از او برای پرواز طولانی تیر کمک خواست.

سپس آرش با قدرت تمام تیر را از کمانش به سمت شرق ایران انداخت.

تیر با سرعت بسیار زیادی در آسمان پرواز کرد.

سپاه دشمن از سرعت تیر خیلی تعجب کرد.

به امر خداوند آن تیر یک روز و نیم پرواز کرد.

و بعد در کنار رودی پایین آمد.

آن جا مرز جدید ایران و دشمنان بود؛ آن‌ها برای تشکر از آرش به سمت کوه "البرز" رفتند.

اما آرش در بالای کوه نبود، فقط کمانش بود.

آن‌ها فهمیدند که آرش برای حفظ و طنش جسم و چانش را در آن تیر گذاشت، و آن را انداخت.

جسم آرش نبود و نیست؛ اما یاد و خاطره‌ی آرش همیشه برای ایرانیان زنده است.

الترجمة:-

بداية هو ناجي الله اللطيف، و طلب العون منه لأجل أن يطير السهم بعيداً؛ ثم رمى آرشن السهم من قوسه بكل قوته تجاه شرق ايران.

طار السهم بسرعة كبيرة جداً في السماء؛ تعجب جيش العدو كثيراً من سرعة السهم.

و بأمر الله طار ذلك السهم يوم و نصف، ثم هبط قرب نهر. ذلك المكان كان الحدود الجديدة بين ايران و الأعداء.

ذهبوا هم(الشعب الايراني) تجاه جبل "البرز" من أجل أن يشكروا آرشن؛ لكن لم يكن آرشن موجوداً أعلى الجبل فقط وجدوا قوسه. ففهموا أن آرشن لكي يحفظ وطنه وضع جسده وروحه في ذلك السهم، و رماه.

جسد آرشن ما كان و لم يكن موجود؛ لكن ذكرى آرشن تبقى حية للإيرانيين.

در کشور سالم

در یک کشور سالم انسان های ارزش مند انسان های صاحب دانش هستند.

پس ثروت و فامیل انسان ها مهم نیست.

مهم نیست که یک جوانی فرزند انسان مشهوری است.

یا دایی او مدیر یک اداره‌ی مهم است، یا عموی او رئیس دانشگاه مهمی است؛ بلکه مهم شخصیت و دانش آن جوان است.

الترجمة:-

في البلد المعاف يكون ذوي القيمة هم أولوا المعرفة.

إذاً الثروة و نسب الناس ليس مهماً؛ ليس مهماً أن يكون شاب ابن شخص مشهور، أو أن يكون خاله مدير إدارة مهمة، أو عمه رئيس جامعة مهمة؛ بل المهم شخصية و معرفة ذلك الشاب.

كلمات الدرس:-

ابدا (بداية/في البداية)	خداوند مهربان (الله اللطيف/العطوف)
مناجات کردن (أن ينادي)	قدرت تمام (القوة الكاملة)
پرواز کردن (أن يطير)	تعجب کردن (أن يتعجب)
يك روز و نيم (يوم و نصف)	کnar (قرب)
رود (نهر) پایین آمدن (أن يهبط)	آن جا (ذلك المكان)
تشکر از آرش (يشکر "آرش")	حفظ وطنش (حفظ وطنه)
جسم (جسم/جسد)	جان (روح)
ياد و خاطره ی (ذكرى/بال و خاطر)	
سالم (معاف)	ارزش مند (ذو القيمة)
دانش (المعرفة/العلم)	فرزند (ابن)
جوان (الشاب)	دایی (خال)
عمو (عم)	نبود و نیست (ما كان و لم يكن)

الدرس السادس عشر

در یک کشور سالم مردم صاحب ایمان هستند.
ایمان علت امید و تلاش برای آینده‌ی یک کشور است.
در یک کشور زنده مردم ارزش و قیمت وقت را می‌دانند.
آن‌ها خوب می‌دانند که وقت برای آن‌ها نمی‌ایستد.
بلکه وقت همیشه در حرکت است؛ پس آن‌ها هم از یک حقیقه‌ی زندگی شان استفاده خوب و درست می‌کنند.
آن‌ها برای کمک انسان‌ها در جایشان نمی‌نشینند، بلکه این آن‌ها هستند که به انسان‌های دیگر کمک می‌کنند.
در این کشور مردم با هم نمی‌جنگند، و با هم صلح می‌کنند و به هم احترام می‌گذارند، و قدرت عقل از قدرت اسلحه بیش تر و بهتر است.
در این کشور مردم وطن‌شان را دوست دارند، و برای دفاع از وطن‌شان با دشمن‌ها می‌جنگند؛ و از مرز‌های کشور‌شان با قدرت مراقبت می‌کنند.
در یک وطن پرامید و شاداب و شادمان پیر مرد‌ها و پیر زن‌ها تنها در خانه نمی‌مانند؛ بلکه آن‌ها برای ورزش و گردش به پارک و گلزارها می‌روند.

در این کشور همه‌ی مردم خوشحال و پرامید به آینده می‌باشند.

الترجمة:-

في بلد معاف يكون الناس مؤمنين. فالإيمان هو سبب الأمل والثابرة من أجل مستقبل بلد ما.

في بلد حي الناس يعرفون مكانة و قيمة الوقت، فهم يعرفون جيداً أن الوقت لا يتوقف لأجلهم؛ بل الوقت دائماً في حركة.

لذا هم يستفیدون بشكل جيد و صحيح كل دقيقة في حياتهم.

هم لا يجلسون مكانهم من أجل طلب مساعدة الناس، بل هم الذين يساعدون الآخرين.

في هذه البلد الناس لا يحاربون بعضهم و يسامرون بعضهم و يحترمون بعضهم؛ فقدرة العقل أكثر وأفضل من قدرة السلاح.

في هذا البلد الناس يحبون وطنهم، و يحاربون الأعداء من أجل الدفاع عن وطنهم و حماية حدود وطنهم بقوة.

في وطن مليء بالأمل و الفرح و السرور الشيوخ و العجائز لا يبقون في المنزل وحدهم؛ بل يذهبون للحدائق العامة و البساتين من أجل الرياضة و الترفيه.

في هذا البلد كل الناس سعداء و مليئين بالأمل بالمستقبل.

كلمات الدرس:-

امید (الأمل)	علت (سبب)	صاحب ايمان (المؤمن)
آینده (المستقبل)		تلash (المحاولة/المثابرة)
خوب (جيد)	ارزش (قيمة)	زنده (حي)
دیگر (الآخر)	درست (صحيح)	نمی ایستد (لا یتوقف)
اسلحه (سلاح "مفرد")		قدرت عقل (قدرة العقل)
بهتر (أفضل)		بیش تر (أكثر)
پُرامید (مليء بالأمل)		دوست داشتن (أن یحب)
شادمان (السرور)		شاداب (الفرح/الحيوية)
پیر زن (عجوز/إمرأة كبيرة)		پیر مر (شيخ/رجل كبير)
گردش (التزه)		ورزش (الرياضة)
گل زار (بستان/حديقة زهور)		پارک (حديقة عامة)
		خوشحال (سعید)

الدرس السابع عشر

ماه رمضان و عید فطر

یکی از ماه های قمری ماه رمضان است. در این ماه مسلمانان برای نزدیکی به خداوند و سلامتی خود غذای کم تری می خورند؛ یعنی روز می گیرند.

آنان در هنگام سحر یعنی یک ساعت مانده به اذان صبح از خواب بیدار می شوند، و سحری می خورند.

پس از آن تا اذان مغرب نه چیزی می خورند، و نه چیزی می آشامند.

بعد از اذان مغرب مسلمانان روزه‌ی خود را باز می کنند. به این کار افطار کردن و به سفره‌ای که برای افطار کردن پهنه می شود؛ سفره‌ی افطاری می گویند.

در سفره‌ی افطاری خوراکی های متنوعی مثل خرما، پنیر، سبزی و انواع حلوه گذاشته می شود.

در هر کشوری ماه رمضان برای خود ادبی دارد. ایرانیان ماه رمضان را با شکوه خاصی برگزار می کنند. وقتی که ماه رمضان تمام می شود، همه‌ی مسلمانان روزه‌اول ماه بعد را که شوال نام دارد چشن می گیرند.

بے این چشن عید فطر می گویند.

آن ها در این روز نماز مخصوصی می خوانند، و مبلغی پول به اسم فطريه به نياز مندان می دهند.

الترجمة:-

شهر رمضان و عید الفطر

واحد من الشهور القمرية هو شهر رمضان. في هذا الشهر يأكل المسلمون طعام أقل من أجل التقرب من الله و لصحتهم أي يصومون.

فهم يستيقظون من النوم أثناء السحور أي متبقى ساعة على أذان الفجر، و يتناولون وجبة السحور.

بعد ذلك لا يأكلون أي شيء حتى أذان المغرب و لا يشربون.

بعد أذان المغرب ينهي المسلمين صيامهم.

بهذا العمل الافطار وتمد سفرة من أجل الافطار يقال عنها "سفرة الافطار".

في سفرة الافطار يوضع الأطعمة المتنوعة مثل التمر و الجبن و الخضراوات و أنواع من الحلوى.

شهر رمضان في كل بلد له آداب خاصة.

الايرانيون يقيمون شهر رمضان بتمجيل خاص.

حين ينتهي شهر رمضان كل المسلمين يحتفلون بأول شهر بعد الصيام يسمى "شوال"؛ يسمون هذا الاحتفال عيد الفطر.

هم فيه يصلون صلاة خاصة "العيد"، و يوزعون مبلغ من المال يسمى "العیدية/الفطرة" على الفقراء.

@Eng. Mohamed Mostafa Sadig

كلمات الدرس:-

سلامت (الصحة)	نژدیکی به خداوند (التقرب من الله)
كم ترى (أقل)	خود (نفس/أنفسهم)
سحر (السحر)	روز گرفتن (أن يصوم) آنان = آن ها
مانده (بقي/اتبقى)	در هنگام (أثناء) سحری (وجبة السحور)
آشامیدن (أن يشرب)	پس از آن (بعد ذلك)
سفره (السفرة)	روزهی خود را باز می کنند (يفكون/ينهون الصيام)
پهنه می شود (يمد/يوسع)	به این کار (بهذا العمل)
خوراکی های (أطعمة)	پهنه (واسع)
سبزی (الخضراوات)	سفره ی افطاری (سفرة الافطار)
شكوه (عظمة)	خرما (التمر)
وقتی که (حين)	پنیر (الجبن)
چشن گرفتن (أن يحتفل)	حلوه (الحلوى)
نماز خواندن (أن يصلی)	برگزار کردن (أن يقيم)
پول (المال)	تمام می شود (ينتهي)
نيازمندان (الفقراء)	چشن (الاحتفال)
مبلغی (مبلغ)	نماز (الصلوة)
	فطريه (العیدية/الفطرة)

الدرس الثامن عشر

محیط زیست

محیط زیست برای سلامت انسان خیلی مهم است.

و محیط زیست آلوده و آلوده انسان را بیمار می کند.

وقتی که ماشین ها و اتوبوس های زیادی در خیابان های شهر
ها حرکت می کنند.

هوای آن شهر آلوده می شود.

و قلب و بدن انسان را مقابل بیماری ها ضعیف می کند.

باران برای تمیز شدن هوای خیلی مهم است.

بارانی که می بارد هوای آلوده را پاک می کند.

درختان نیز برای تمیز شدن آب و هوای خیلی مهم هستند.

درختان با برگ هایشان هوای آلوده را پاک و تمیز می کنند.

وقتی که درختان جنگل ها می سوزند.

یعنی زندگی ما انسان ها می سوزد.

زیرا درختان از طبیعت و زندگی ما محافظت می کنند.

آب و هوای در روستا از آب و هوای در شهر بهتر است.

زیرا در روستا ماشین ها و وسیله های نفتی و گازی و نیز جمعیت انسان ها کم است. و درختان و مزرعه های زیادی در آن جا می باشد. حیوان ها در زندگی روستایی ها خیلی مهم هستند. روستایی ها شیر را از گاو و گوسفند می گیرند. تخم مرغ را از مرغ می گیرند. و بعضی وقت ها برای رفت و آمد از اسب و شتر استفاده می کنند.

الترجمة:-

البيئة

البيئة مهمة جداً لصحة الإنسان؛ و البيئة الملوثة و التلوث يمرض الإنسان.

حين تسير السيارات و الاوتوبuses بشكل كبير في شوارع المدن، و يصبح هواء تلك المدينة ملوثاً، و يضعف قلب و بدن الإنسان في مواجهة الأمراض.

المطر مهم جداً لتنقية الهواء. فالمطر الذي يهطل ينقى الهواء الملوث.

أيضاً الأشجار مهمة لتنقية الطقس.

فالأشجار بأوراقها تنظف و تنقي الهواء الملوث.
حين تحرق أشجار الغابات، يعني أن حياتنا نحن البشر تحرق.
لأن الأشجار تحافظ على الطبيعة و حياتنا.

الطقس في القرية أفضل من الطقس في المدينة؛ لأن في القرية السيارات و وسائل النفط و الغاز و أيضاً عدد السكان قليلة، و الأشجار و المزارع تكون كثيرة فيها.

الحيوانات في حياة القرويين مهمة جداً.

فالقرويون يأخذون الحليب من البقرة و الخراف، و البيض من الدجاج، و أحياناً يستخدمون الحصان و الجمل من أجل الذهاب و الإياب.

كلمات الدرس:-

آلوده (التلوث)	محیط زیست (البيئة)
بیمار می کند (تمرض)	محیط زیست آلوده (البيئة الملوثة)
در مقابل (في مواجهة)	حرکت کردن (أن يسير)
ضعیف می کند (یضعف)	بیماری (المرض)
پاک می کند (ینقی)	تمیز شدن (تنظيف)
نیز (أيضاً/كذلك) آب و هوا (الطقس)	هوا (الجو/ الهواء)
سوختن (أن يحترق)	برگ (ورقة الشجر)
می سوزند (تحرق)	روستا (القرية) روستایی (القروي)
جمعیت انسان ها (عدد السكان/مجموع السكان)	
شیر (الحليب)	گاو (البقر) گوسفند (الغنم)
می گیرند (يأخذوا)	گرفتن (أن يأخذ)
مرغ (الدجاج)	تخم مرغ (بيض الدجاج)
اسب (الحصان)	رفت و آمد (الذهاب و الإياب)
استفاده می کنند (يستخدمون/ يستعملون)	شتر (الجمل)

الدرس التاسع عشر

مهمانی لباس

ملا نصر الدین یکی از شخصیت های ایرانی است.
سال ها قبل مرد ثروتمندی ملا نصر الدین را به مهمانی دعوت کرد.

ملا نصر الدین با لباس ارزان و کهنه به مهمانی مرد ثروتمند رفت.

میزبان و مهمان های دیگر به او احترام نگذشتند، و او در پایینی مجلس نشست؛ زیرا او لباس های کهنه و ارزان پوشید.
مهمان ها در باره‌ی او با هم صحبت می‌کردند و می‌گفتند:

"چرا او لباس ارزان می‌پوشد؟"

"چه کسی او را به مهمانی دعوت کرد؟"

"چه طور او این لباس های کهنه را می‌پوشد؟!"

چند ماه بعد دوباره مرد ثروتمند ملا نصر الدین را به مهمانی دعوت کرد.

این بار ملا نصر الدین لباس نو و گران پوشید.
و به خانه‌ی مرد ثروتمند رفت.

وقتی که او داخل مهمان خانه آمد، مرد ثروتمند به استقبال او رفت، و به او خیلی احترام گذاشت، و او را به بالای مجلس برده؛ همه‌ی مهمان‌ها به احترام او ایستادند، و به او احترام با زیادی گذاشتند.

در وقت ظهر خدمت کار‌ها سفره‌ی غذا را آماده کردند و انواع غذاها و میوه‌ها را در سفره گذاشتند؛ اما ملا نصر الدین غذا نخورد، و با صدای بلند غذاها را به لباس هایش تعارف می‌کرد.

میزبان و مهمان‌ها از این کار ملا نصر الدین خیلی تعجب کردند.

میزبان با احترام از او پرسید:
"چرا شما غذا نمی‌خورید و غذا را به لباس هایتان تعارف می‌کنید؟"

ملا نصر الدین گفت:

"زیرا حقیقت شما من را به مهمانی یتان دعوت نکردید؛ بلکه لباس هایم را به مهمانی دعوت کردید."

الترجمة:-

حفلة الثوب

ملا نصر الدين هو واحد من الشخصيات الإيرانية.

قبل سنين دعى رجل ثري الملا نصر الدين لحفل. ذهب الملا نصر الدين إلى حفل الرجل الثري بلبس رخيص و قديم؛ فلم يحترمه المضيف و الضيوف الآخرون و جلس في آخر المجلس؛ لأن ملابسه كانت قديمة و رخيصة، و تكلم الضيوف عنه مع بعضهم و هم يقولون:

"لماذا يرتدي ملابس رخيصة؟ و من الذي دعاه لحفل؟"

كيف يرتدي هذه الملابس القديمة؟"

بعد عدة أشهر، دعاه الرجل الثري لحفل مرة أخرى.

في هذه المرة الملا نصر الدين ارتدى لبس جديد و ثمين، و ذهب إلى بيت الرجل الثري.

حين دخل لغرفة الضيوف، ذهب إليه الرجل الثري ليستقبله، و قدم له الكثير من الاحترام و أخذه إلى أعلى المجلس.

كل الضيوف وقفوا له بإحترام و قدموا له الكثير من الاحترام. في وقت الظهر حضر الخدم سفرة الغذاء و وضعوا عليها مختلف الأطعمة و الفواكه؛ لكن الملا نصر الدين لم يأكل و بصوت عالي بدأ يعرف ثيابه على الطعام.

المضيف و الضيوف تعجبوا كثيراً من تصرف الملا نصر الدين،
و سأله المضيف بإحترام:

"لماذا لم تأكل و بدأت تعرف الطعام على ثيابك؟ "

قال الملا نصر الدين:

" لأن الحقيقة أنك لم تدعوني في حفلتك، بل دعوت ثيابي في
الحفل. "

كلمات الدرس:-

ثروتمند (ثري)	لباس (لبس/ثوب)	مهمانى (الحفل)
میزبان (المضيف)	کنهه (قديم)	ارزان (رخيص)
ديگر (الآخر)		مهمان (الضيف)
پايينى مجلس (آخر المجلس)		احترام گذاشتن (أن يحترم)
در باره ى (عن)		پوشيدن (أن يرتدي)
چه طور (كيف?)	چه کسى (من?)	چرا (لما/لماذا)
نو (جديد)	بار (مرة)	دوباره (مرة أخرى)
زشت (قبیح)		گران (غالي/ثمين)
		مهمان خانه (غرفة الضيوف"الصالون")
بُردن (أن يأخذ)	خدمت کار (الخادم)	آماده کردن (أن يحضر)
		تعرف کردن (أن يتعرف/تعرف)

الدرس العشرون

* فعل الأمر :-

- فعل الأمر مرتب على (بن حال).

- يكون للمخاطب المفرد و المخاطب الجمع (تو - شما).

- بإضافة (ـ + بن حال) = فعل امر (المفرد).

- بإضافة (ـ + بن حال + ـ) = فعل امر (الجمع).

- احمد، تو كتاب را مى خوانى.

- احمد، اين كتاب را بخوان.

(أحمد، أنت تقرأ هذا الكتاب.

أحمد، إقرأ هذا الكتاب.)

- فاطمه، سارا شما اين جا مى مانيد.

- فاطمه، سارا اينجا بمانيد.

(فاطمة، سارة أنتم ستبقون هنا.

فاطمة، سارة إبقوا هنا.)

-حسن تو این پیراهن می پوشی.

-حسن این پیراهن بپوش.

(حسن أنت تلبس هذا القميص.

حسن إرتدي هذا القميص.)

-لیال تو چای می نوشی.

-لیال چای بنوش.

(ليال أنت تشرب الشاي.

ليال إشرب الشاي.).

-احمد تو می خندي.

-احمد بخند.

(أحمد أنت تضحك.

أحمد إضحك.).

-علی تو جورابت را می دوزی.

-علی جورابت را بدورز.

(علی انت تخيط جواربک.

علي خيط جواربک.)

-تو روزنامه ات را می خوانی.

-روزنامه ات را بخوان.

(أنت تقرأ صحيفتك.

إقرأ صحيفتك.)

-شما روزنامه ها یتان را می خوانید.

-روزنامه ها یتان را بخوانید.

(أنتم تقرأون صحائفكم.

إقرأوا صحائفكم.)

-تو يك ليوان شير مى نوشى.

-يك ليوان شير بنوش.

(أنت تشرب كوباً من الحليب.

اشرب كوباً من الحليب.)

-شما يك ليوان شير مى نوشيد.

-يك ليوان شير بنوشيد.

(أنتم تشربون كوباً من الحليب.

اشربوا كوباً من الحليب.)

-تو جورابت را مى شويى.

-جورابت را بشوى.

(أنت تغسل جواربك.

اغسل جواربك.)

-شما جورابتان را می شویید.

-جورابتان را **شویید**.

(أَنْتُمْ تَغْسِلُونَ جَوَارِبَكُمْ

(اغسلوا جواربكم.)

-تو از مدرسه می آیی.

-از مدرسه **بیا**.

(أَنْتَ تَأْتِي مِنَ الْمَدْرَسَةِ

تعال من المدرسة.)

-شما از مدرسه می آید.

-از مدرسه **بیآید**.

(أَنْتُمْ تَأْتُونَ مِنَ الْمَدْرَسَةِ

تعالوا من المدرسة.)

*عندما يكون (بن حال) آخره حرف ألف نضيف لصيغة الأمر

"باء" مع حرف الأمر "بـ" مثل الفعل [آمدن] و (بن حال) له هو

"آى".

كلمات الدرس:-

دوختن (ان یخیط/یحیا)

خندیدن (آن یضحاک)

ليوان (الكوب)

روزنامه (الصحيفة)

شستن (أن يغسل)

شیر (الحليب)

جوراب (جورب/شراب)

الدرس الحادى و العشرون

-تو در حیاط بازی می کنی.

-در حیاط بازی **کُن/بُکُن!**

(أنت تلعب في الحديقة.)

إِلْعَبْ فِي الْحَدِيقَةِ!

يجوز في وجود الفعل (كَرِدَن**) للمصادر المركبة أن يكون الأمر بدون "باء الأمر" (**كُن=بُكُن**) و تكون الباء مضمومة و ليست بكسرة.

-شما در حیاط بازی می کنید.

-در حیاط بازی **کنید/بُکُنید!**

(أنتم تلعبون في الحديقة.)

إِلْعَبُوا فِي الْحَدِيقَةِ!

-تو کتابت را روی میز می گذاری.

-کتابت را روی میز بگذار!

(أنت تقرأ كتابك الذي على الطاولة.)

إقرأ كتابك الذي على الطاولة!

***بودن: بود – باش(بن حال)**

لو قلنا (**باش**) فهذا خطأ في الحالتين المفرد و الجمع

و نكتفي بحالة الفعل في حالة (**بن حال**)

المفرد(باش) و الجمع (باشید) و لا يجوز وضع باء الأمر.

***دادن: داد – ده(بن حال)**

به (المفرد) بدهيد (الجمع)

***دويدن: دويد – دو(بن حال)**

بُدو (المفرد) بِدْوَيْد (الجمع)

Bedaveed bodo

رفتن: رفت - رو(بن حال)

برو (المفرد) بُرُو (الجمع)

Beravid boro

شنیدن: شنید - شنو(بن حال)

بِشْنُو (المفرد) بِشْنُو (الجمع)

Beshnavid beshno

فریب روباه

روزی روباهی گرسنه بود. در مزرعه ای خروسی را تنها دید.
روباه آرام به سمت خروس برای شکار کردنش حرکت کرد؛
اما خروس فهمید و به سرعت بالای درخت پرید.
روباه با تعجب از خروس پرسید: "چرا از من فرار کردی؟"
خروس گفت: "زیرا ما دشمنان قدیمی هستیم، و خروس ها
غذای خوشمزه ای برای روباه ها هستند؟ پس خروس ها باید از
روباه ها فرار بکنند."

روباه گفت: " تو نباید از من فرار بکنی و بترسی!
آیا تو فرمان جدید بادشاه جنگل یعنی شیر را نشیدی؟"

الترجمة:-

خدية الثعلب

في يوم ما كان هناك ثعلب جائع. رأى ديكًا بمفرده في مزرعة.
تحرك الثعلب بهدوء تجاه الديك ليصطاده؛ لكن الديك فهم و قفز
بسرعة أعلى الشجرة.

الثعلب سأله الديك بتعجب: "لماذا فررت مني؟"
قال الديك: " لأننا أعداء قدامى، و الديوك طعام لذذ للثعالب؛
لذلك ينبغي على الديوك أن يفروا من الثعالب."
قال الثعلب: " ليس عليك أن تهرب مني و تخاف، ألم تسمع الأمر
الجديد لملك الغابة يعني الأسد؟"

كلمات الدرس:-

خروس (ديك)	روباه (ثعلب)	فريب (خديعة)
آرام (بهدوء)	تنها (بمفردہ / وحید)	گرسنه (جائے)
شکار کردن (أن يصطاد)		سمت (تجاه)
پریدن (أن يقفز)		حركت کردن (أن يسير)
باید (ينبغي/يجب)	پس (لذا/لذلك)	خوشمزه (لذیذ)
بادشاہ (الملك)	فرمان (أمر/قرار)	ترسیدن (أن يخاف)

الدرس الثاني و العشرون

خروس گفت: " نه؛ فرمان جدید شیر چیست؟"
روباه گفت: " شیر فرمان داد که از امروز صبح بین همه ای
حیوان ها باید صلح باشد.

پس بنابر فرمان شیر من نباید تو را شکار بکنم.
من و تو از این به بعد باید دوست های خوبی برای هم باشیم."
خروس کمی فکر کرد و سپس از بالای درخت به جایی دور
نگاه کرد.

روباه با مهربانی گفت: " دوست خوب من به چه چیزی نگاه
می کنی؟ تو به پایینی درخت بیایی؛ تا با هم صحبت بکنیم."
خروس گفت: " الان پایین می آیم. اما در خارج مزرعه چیزی
را می بینم."

روباه از پرسید: " در آنجا چه چیزی می بینی؟"
خروس گفت: " سگ هایی را می بینم."
که عصبانی با سرعت به سمت ما می دوند.
و تا چند دقیقه بعد به اینجا می رسد.

روباه باشندگان این سخن به سرعت به سمت خارج مزرعه دوید
و فرار کرد.

خروس از او پرسید: "دوست خوب من رو باه عزيز، چرا فرار می کنی؟ آیا از سگ ها ترسیدی؟

تو که گفتی بنابر فرمان شیر همه ای حیوان ها باید با هم دوست باشند؛ پس سگ ها هم دوست تو هستند، و تو نباید از آن ها بترسی."

روباه در حالی که فرار می کرد گفت: "بله، اما فکر می کنم که سگ ها هنوز فرمان شیر را نشینیدند؛ و شاید به من حمله بکنند."

خروس در حالی که می خنده، آرام گفت: "نه این طور نیست که تو می گویی.

من از همان اول فهمیدم که آن سخن فرمان شیر نبود، و فریب تو برای شکار کردن من بود، و این هم فریب من برای دور کردن تو بود.

الترجمة:-

قال الديك: "كلا؛ ما هو القرار الجديد للأسد؟"

قال الثعلب: "الأسد أمر أنه من صباح اليوم كل الحيوانات ينبغي أن تتصالح؛ لذا بناء على أمر الأسد لا يجب أن أصطادك، أنا وأنت من الآن فصاعداً يجب أن نكون جيدين لبعضنا البعض."

فَكَرَ الديكْ قليلاً ثُمَّ نظرَ إِلَى مَكَانٍ بَعِيدٍ مِّنْ أَعْلَى الشَّجَرَةِ.

قَالَ الثَّعلَبُ بِلَطْفٍ: "صَدِيقِي الْعَزِيزُ إِلَى أَيِّ شَيْءٍ تَنْظَرُ؟ تَعْلَى إِلَى أَسْفَلِ الشَّجَرَةِ، حَتَّى نَتَحَدَّثَ مَعَ بَعْضِنَا."

قَالَ الديكْ: "الآنْ سَأَنْزُلُ؛ لَكُنْ أَرَى شَيْئاً خَارِجَ الْمَزْرَعَةِ."

سَأَلَهُ الثَّعلَبُ: "فِي إِلَى أَيِّ شَيْءٍ تَرَى هُنَاكَ؟"

قَالَ الديكْ: "أَرَى كَلَاباً، الَّتِي تَرَكَضُ غَاضِبَةً بِاتِّجَاهِنَا، وَ بَعْدَ دَقَائِقٍ سَيَصْلُوْنَ لِهَذَا الْمَكَانِ."

رَكَضَ الثَّعلَبُ بِسُرْعَةٍ خَارِجَ الْمَزْرَعَةِ بَعْدَمَا سَمِعَ هَذَا الْكَلَامَ وَ هَرَبَ.

سَأَلَهُ الديكْ: "صَدِيقِي الْعَزِيزُ الثَّعلَبُ لِمَاذَا تَهَرَّبُ؟ هَلْ خَفْتَ مِنَ الْكَلَابِ؟ أَنْتَ الَّذِي قَلْتَ أَنَّهُ بَنَاءُ عَلَى قَرْأَرِ الْأَسْدِ الْحَيَوانَاتِ يَجِبُ أَنْ تَكُونَ مَسَالِمَةً لِبَعْضِهِمْ الْبَعْضِ؛ لِذَلِكَ الْكَلَابُ أَيْضًاً أَصْدَقاءُ لَكَ، وَ لَا يَنْبَغِي أَنْ تَخَافَ مِنْهُمْ."

قَالَ الثَّعلَبُ أَثْنَاءَ فَرَارِهِ: "نَعَمْ، لَكُنْ أَعْتَقُدُ أَنَّ الْكَلَابَ إِلَى الْآنِ لَمْ يَسْمَعُوا بِقَرْأَرِ الْأَسْدِ، وَ رَبِّمَا يَهَا جُمُونِي."

قَالَ الديكْ بِهَدْوَءٍ وَ هُوَ يَضْحَكُ: "كَلا، لَيْسَ بِالشَّكَلِ الَّذِي تَقُولُهُ أَنَا مِنَ الْبَدَائِيَّةِ فَهَمَتْ أَنْ ذَاكَ الْكَلَامُ لَمْ يَكُنْ مِنْ قَرْأَرِ الْأَسْدِ، وَ كَانَتْ هَذِهِ خَدْعَتُكَ لِصَيْدِيِّ؛ وَ كَانَتْ هَذِهِ أَيْضًاً خَدْعَتِي لِإِبْعَادِكَ."

*التزامي:-

- حتماً (حتماً) - باید (يجب/ينبغي) - شاید (ربما)

- امروز تو **حتماً** شیرینی می خوری.

(اليوم أنت حتماً ستأكل الحلويات)

- تو **حتماً** خانه ات را می فروشی.

(أنت حتماً ستبيع منزلك)

كلمات الدرس:-

از این به بعد (من الآن فصاعداً)	بنابر (بناء على)
نگاه کردن (أن ينظر)	دور (بعيد)
به چه چیزی (إلى أي شيء)	مهربانی (بلطف)
در آنجا (في ذلك المكان)	پایینی (أسفل)
عصبانی (غاضب)	تا چند دقیقه بعد (بعد دقائق قليلة)
سخن (الكلام)	تو که گفتی (أنت الذي قلت)
در حالی که (أثناء)	هنوز (إلى الآن)
حمله کنند (يهاجمون)	می دوند (يركضون)
می رسد (يصلون)	می خنديد (يضحى)
آرام (بهدوء)	از همان اول (منذ البدء)
شکار کردن (الصيد/أن يصطاد)	دور کردن (إبعاد/أن يبعد)
شیرینی (حلويات)	می فروشی (ستبيع)

الدرس الثالث و العشرون

*التزامي:-

حتماً - باید

-تو حتماً خانه ات را می فروشی.

(أنت حتماً ستبيع منزلك)

-آن ها حتماً نامه هایشان را پست می کنند.

(هم حتماً سپاهون رسالاتهم في البريد)

-من حتماً چای تلخ می نوشم.

(أنا حتماً سأشرب الشاي مراً)

-حسن حتماً در اتاق می نشید.

(حسن حتماً سيجلس في الغرفة)

**لاحظنا أن الكلمة "حتماً" عندما تدخل على الجملة لا تغير أي

شيء.

* لكن عند استخدام الكلمة "باید" على الجملة تمحى علامة الاستمرار (می) و يكون الفعل بصيغة الأمر (بـ + الفعل "بن حال").

- تو باید خانه ات را بفروشی.
(ينبغي عليك أن تتبع منزلك)

- آن ها باید نامه هایشان را پست بکنند/كنند.
(ينبغي عليهم أن يضعوا رسائلهم في البريد)

- من باید چای تلخ بنوشم.
(يجب علي أن أشرب الشاي مراً)

- حسن باید در اتاق بنشیند.
(ينبغي على حسن أن يجلس في الغرفة)

تمارین:-

-ما .... شمارا (دیدن) [بن حال "بین"]

ما **حتماً** شمارا می بینیم.

ما **باید** شمارا **ببینیم**.

-تو .... کتابت را به من (نشان دادن) [بن حال "ده"]

تو **حتماً** کتابت را به من می نشان دهی.

تو **باید** کتابت را به من نشان **دهی**.

-من .... برادرت را (شناختن) [بن حال "شناس"]

من **حتماً** برادرت را می شناسم.

من **باید** برادرت را **شناسم**.

-آن ها .... در کارخانه (کار کردن) [بن حال "کن"]

آن ها **حتماً** در کارخانه کار می کنند.

آن ها **باید** در کارخانه کار **کنند**.

-احمد .... به ورزشگاه (رفتن) [بن حال "رو"]

احمد **حتماً** به ورزشگاه می رود.

احمد **باید** به ورزشگاه برود.

حادثة:-

سارا: احمد امتحان از هفته ی آینده شروع می شود؛ تو در درس هایم به من کمک می کنی؟

احمد: حتماً، کدام درس ها؟

سارا: دیکته و ریاضی؛ من باید از دیکته بیست بگیرم.

احمد: چرا باید از این درس بیست بگیری؟

سارا: چون درس مهمی است.

احمد: بسیار خوب. من چگونه باید به تو کمک کنم؟

سارا: از درس پنجم تا نهم به من دیکته بگو.

احمد: حالا فهمیدم؛ پس تو به یک تمرین احتیاج داری.

الترجمة:-

سارة: أَحْمَدُ، الْامْتِنَانُ سَيَبْدأُ مِنَ الْأَسْبَعِ الْقَادِمِ؛ أَيْمَكْنُكَ أَنْ
تَسْاعِدَنِي فِي درْوُسِي؟

أَحْمَدُ: طَبِيعًاً، أَيْ درْوُس؟

سارة: الإِلْمَاءُ وَ الْحَسَابُ؛ أَنَا يَجِبُ أَنْ أَحْصُلَ عَلَى عَشْرِينَ فِي
الإِلْمَاءِ.

أَحْمَدُ: لِمَذَا يَجِبُ فِي هَذَا الدَّرْسِ أَنْ تَحْصُلَ عَلَى عَشْرِينَ؟

سارة: لِأَنَّهُ دَرْسٌ مُهِمٌ.

أَحْمَدُ: جَمِيلٌ جَدًّا؛ كَيْفَ عَلَيَّ أَنْ أَسْاعِدَكَ؟

سارة: أَنْ تَمْلِينِي مِنَ الدَّرْسِ الْخَامِسِ حَتَّى التَّاسِعِ.

أَحْمَدُ: إِلَآنَ فَهِمْتُ. لَذَا تَحْتَاجِينَ إِلَى تَمْرِينِ.

@Eng. Mohamed Mostafa Saad

كلمات الدرس:-

پست کردن (أن يضع في البريد)	نامه (رسالة)
نشان دادن (أن يُري شيء لشخص ما)	تلخ (مر)
کارخانه (المصنع)	شناختن (المعرفة/أن يعرف)
هفته ى آینده (الأسبوع المقبل)	کار کردن (أن يعمل)
کمک می کنی (تساعدني)	مشروع می شود (يبدأ)
ریاضی (الحساب)	دیکته (الإملاء)
گرفتن (أن يأخذ/يحصل على)	بیست (20 "المقصود في النص 20/20")
چون (أي?)	چگونه (كيف?)
نهم (التاسع)	پنجم (الخامس)
حالا (الآن)	دیکته بگو (مليني/اقرأ الإملاء)
احتیاج داری (تحتاج/تحتاجين)	احتیاج داری (تحتاج/تحتاجين)

الدرس الرابع والعشرون

*كلمة "شاید" تمثیل على نفس قاعدة "باید" و تعنی (ربما)

+تمارین:-

-ما.... در سینما می خنديم

ما **حتماً** در سینما می خنديم.

ما **شاید** در سینما **بخنديم**.

-ما.... نامه هایمان را پست می کنیم.

ما **حتماً** نامه هایمان را پست می کنیم.

ما **شاید** نامه هایمان را پست **بکنیم**.

-من..... آب میوه می نوشم.

ما **حتماً** آب میوه می نوشم.

ما **شاید** آب میوه **بنوشم**.

-آن ها.... مجله ها را از من می گیرند.

آن ها **حتماً** مجله ها را از من می گیرند.

آن ها **شاید** مجله ها را از من **بگیرند**.

-احمد.... مجله اش را از دوستش می گیرد.

احمد **حتما** مجله اش را از دوستش می گیرد.

احمد **شاید** مجله اش را از دوستش بگیرد.

-احمد... کتاب می خواند.

احمد **حتما** کتاب می خواند.

احمد **شاید** کتاب بخواند.

-شما.... در حیاط می نشینید.

شما **حتما** در حیاط می نشینید.

شما **شاید** در حیاط بنشینید.

*نفي "شاید" نستبدل باء الأمر للفعل بـ(نون)

-شما شاید در حیاط ننشینید.

(حن ر بما لا نجلس في الفناء/الحديقة)

**لكن نفي كلمة "باید" يختلف فنحن نضع حرف النفي (النون) إلى كلمة "باید" وليس للفعل و تصبح "نباید".

-من نباید به کمک بکنم.

(لا ينبغي على أن أساعدك)

كلمات الدرس:-

میوه (العصير) آزمون (اختبار/امتحان)
مرور (مراجعة) جمع بودن (أن يجتمع)
به جُز (بإثناء) آهنگ (الأغنية)
آهنگ خواندن (أن يغني) تولد مبارک (عيد ميلاد سعيد)

*توجہ:-

بدین ترتیب ما تمام سطح دوم را به پایان رساندیم، اما از درس بیست و پنجم تا بیست و هفتم در این سطح برای مرور هستند.

ملحوظة:-

بذلك نكون قد أكملنا المستوى الثاني كاملاً، لكن من الدرس الخامس و العشرون حت الدرس السابع و العشرون في هذا المستوى هي للمراجعة.

-----تم بحمد الله الإنتهاء من المستوى الثاني-----

تفریغ لدروس المستوى الثاني الأستاذ محمد محبوب

كتب هذا الملف أخوكم في الله: المهندس/محمد مصطفى صادق

و هذا العمل ليس للربح بل هو لوجه الله تعالى لمساعدة دارسي

اللغة الفارسية و أسألكم الدعاء لي عن ظهر غيب.

لا تنسوا الدعاء لأخوانكم في فلسطين و لبنان و رحم الله

الشهداء و شفى المصابين و النصر حليفهم بإذن الله.

@Eng. Mohamed Mabrouk